

LÁ THƯ MỤC VỤ

Khi nghe dân chúng bàn tán khá nhiều về Chúa Giêsu, các Thượng tế và nhóm Biệt phái “yêu nước” đã nhận định gì về con người đang gây ra những tiếng đồn ấy? Nếu đối diện với Chúa Giêsu, có lẽ họ sẽ nói thẳng với Chúa rằng : “Ông Giêsu ơi ! Chúng tôi công nhận ông nhiệt tình đấy! Nhưng xin ông cứ nhìn kỹ lại mà xem : Những lời rao giảng của ông tan bay theo gió, bởi lẽ có mấy ai theo ông đâu. Nhiều lắm là họ theo ông để được ăn bánh hay ăn cá, họ theo ông để được chữa bệnh miễn phí, họ theo ông để được xem những chuyện lạ... Khi bụng họ đã no, bệnh họ đã khỏi là bye bye, họ chào biệt ông và bỏ đi luôn, không hề cảm ơn ông!

Hãy nhìn quanh ông mà xem, lẩn quẩn vẫn chỉ có một đám đồ đệ lèo tèo với lý lịch hằm bà lằng, chữ nghĩa chẳng bao nhiêu, đạo đức cũng chẳng ra gì (tối ngày cứ tranh cãi nhau về chức quyền và địa vị) giả sử những chức quyền ấy có thật. Rồi chính bản thân ông, chúng tôi phải công nhận ông đức độ thật đấy, lời nói của ông có uy tín lạ lùng thật trên dân chúng, cứ cho rằng ông là một vị tiên tri đích thực và thượng đẳng, nhưng ông ‘đơn thân độc mã’ (một mình một ngựa) đứng ra thì ông cũng không mua nổi một con ngựa để cỡi, gặp thời lắm thì ông chỉ mượn được một con lừa con thoi ! Ông nên nhìn lại thân phận của chính ông.

Thế giới quanh ông, hoàng đế Rô Ma đã chiếm cứ và ngự trị hết rồi, đất nước này nằm cả trong tay quan quân La Mã và trong tay vị vua ‘bù nhìn ăn ké ngoại bang’ là Hêrôđê, không còn chỗ cho ông đâu ! Xin ông đừng có mơ! Lời rao giảng của ông, công việc ông làm, thậm chí cả các phép lạ của ông đều chỉ là công dã tràng, là mang muối bỏ biển. Chúng tôi xác nhận rằng : Ông đang làm chuyện tào lao, vô bổ ! Chưa kể là nếu ông thành công phần nào, thì lúc ấy đúng là “Lợi bất cập hại” vì ông gây phiền hà và nguy hại cho toàn dân, và quân La Mã sẽ kéo đến huỷ diệt đền thánh và cả dân tộc ta”. Đây không phải là lời phát biểu xuất phát từ trí tưởng tượng mà là một lời phát biểu có thật giữa Công Nghị, hãy đọc lại Tin Mừng của Thánh Gioan chương 11, câu 48.

Chúa Giêsu ví thân phận của chính Ngài với “người gieo giống”. Nhất là người gieo giống ở cái thời xa xưa ấy, chưa có máy cày, chưa có phân bón, chưa có thủy lợi để bảo đảm nguồn nước, chưa có nha Khí Tượng để tiên liệu thời vụ... Cái thời mà bao nhiêu hạt lúa là bấy nhiêu hạt vàng gieo xuống lòng đất, là ổ bánh mì nhịn bết hôm qua, gieo rồi đành chịu phó mặc cho trời đất, cho may rủi của thời tiết nắng mưa, của chim trời ăn mất. Thiên Chúa đã từng gieo Lời Ngài qua các thế hệ và phải chịu trăm ngàn chống đối bởi biết bao nhiêu lòng dạ chai đá và biết bao nhiêu kẻ phá hoại chỉ muốn Ngài thất bại. Trong thế giới hôm nay, Lời Chúa vẫn mang thân phận của một hạt giống. Đúng là Lời Chúa được gieo vào một thế gian vẫn chỉ ham ăn, ham vui, ham khoái lạc. Người tín hữu ngày nay vẫn theo chủ nghĩa “muối bỏ biển” hay dám tin ở “hạt cải” hay ở “chút men” trong bột ? Thiên hạ đua nhau làm giàu bằng bất cứ cách nào: buôn lậu, tham nhũng, mách mung, lường gạt... chúng ta có dám đơn độc đi ngược dòng đời không ? Khi người đời thi nhau a dua, xu nịnh, nói hùa... chúng ta có dám nói lên tiếng nói của lẽ phải, của sự thật cho dầu là đơn lẻ, lạc lõng? Khi cả đất nước bị nhận chìm trong sự sợ hãi vì bị bắt bớ, giam cầm... chúng ta có dám thốt cái sợ, cất tiếng nói làm chứng cho sự tự do của con cái Chúa?

Ông Staline đã từng thách thức khi hỏi “Giáo Hội Công Giáo có được bao nhiêu sư đoàn”. Chúng ta không thấy Giáo Hội của Chúa Giêsu có bao nhiêu sư đoàn để chúng ta đếm đã đành, mà chính Ngài cũng không bao giờ chấp nhận thứ quyền bính mà thế gian ban cho. Nhưng có lẽ chúng ta vẫn bị cám dỗ khi thích đếm số nhà thờ, số tu viện, số cơ sở từ thiện, số linh mục và nam nữ tu sĩ... để khoe khoang ! Kết thúc bài Tin Mừng Chúa Nhật này là việc Chúa trừ tà thần, chứng tỏ Chúa Giêsu có quyền năng của một Vị Thiên Chúa vừa trong lời nói vừa trong hành động. Mỗi khi chúng ta tuyên xưng “Ngài là Đấng Thánh của Thiên Chúa” chính là lúc chúng ta tuyên xưng đức tin. Thiên Chúa là Đấng Thánh, chúng ta cũng được Ngài mời gọi sống thánh. Mỗi ngày chúng ta cố gắng sống thánh hơn và cùng giúp nhau nên thánh. Như vậy ‘hạt giống’ đã được gieo vào đất tốt.

